

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 2.

Lørdag den 14. Oktober.

1916.

Vær modig —

—o—

Vær modig og bær din Skæbne,
som bar du en kostelig Skat.
Der er et Hjerte, der vaager
ved Dag og ved dyben Nat.

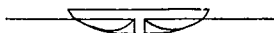
Der er et Hjerte, der vaager,
en Mening i alt, hvad der sker.
— Nu kalder Dagen den klare:
Vær modig og tvivl ikke mer.

Nu kalder Dagen den klare.
Til Vandrere blev vi skabt.
— Vil Vejen bekymre dit Hjerte,
o Vandrer, giv aldrig tabt.

Vil Vejen bekymre dit Hjerte,
den har vel en Blomst til din Hat.
— Gaa fremad og bær din Skæbne,
som bar du en kostelig Skat.

Mads Nielsen.

(I „Vær modig —“)

Minderne.

—0—

Om godt en Uges Tid er vi for bestandig færdige med at gaa i Skole hernede i den gamle, røde Bygning. saa flytter vi op i den nye, der knejser som et helt Slot deroppe paa Bakken. Det bliver en dejlig Forandring; — men jeg synes, det bliver vemodigt at skilles fra den gamle Skolebygning, og maaske nogle af de ældre Elever, der har gaaet i Skole her i mange Aar, mener det samme.

Jeg har tydelig Erindring om de forskellige Timer fra hver enkelt Klasse hele Skoletiden igennem. Dansktimerne var noget af det bedste op gennem alle Aarene. Vi havde Bestyrer Lange, og han kunde læse f. Eks. „Ambrosius“ højt, saa hele Klassen græd. Og naar han i Geografitimerne fortalte om sine Rejser til Rusland og Afrika eller andre fjerne Lande, var der Dødsstilhed i Klassen, man vilde ikke gaa Glip af eet eneste Ord.

Fra den Tid, jeg gik i Underklasserne, husker jeg bedst Skrivetimerne; da spiste vi altid vor Skolemad og fik læst paa Lektierne til næste Dag. (Husk paa, dette har tildraget sig for snart en Menneskealder siden!)

Gymnastiktimerne om Vinteren husker jeg ogsaa tydeligt. Der blev aldrig fyret i Gymnastiksalen, og derfor kunde Gulvet paa rigtige Frostdage være ganske isbelagt, naar Pedellen om Morgenen havde „stænket“ (d. v. s. hældt) Vand ud over Gulvet. Vi forsøgte da at holde Varmen enten ved at lave os en god Glidebane derinde eller ogsaa ved at springe Buk over hinanden hele Timen.

Saadanne morsomme Timer husker man egentlig bedst. Det fornøjeligste ved ældste Klasse paa den gamle Realskole var Fritimerne midt ind i Skoletiden og uden Opsyn — naturligvis.

Det var egentlig utroligt, hvad vi naaede i de Timer. Vi satte os altid op paa Spkolebordene — saa sad vi hyggeligere, syntes vi —, og arbejdede først Stilene igennem i Løbet af kort Tid (der var udmærket Samarbejde i Klassen), og saa diskuterede vi alle mulige Emner. Vi besluttede engang i en Fritime, at naar vi kom ind i Rigsdagen, vilde vi strax sætte en Paragraf ind i Skoleloven om, at alle ældre Klasser paa enhver Skole skulde have mindst en Fritime om Ugen (midt i Skoletiden) — uden Opsyn

Gennem dette, jeg her har sagt, har jeg blot villet lede
Kammeraternes Tanker tilbage i Tiden, saa de engang imellem
i denne sidste Uge sender Tanken tilbage over de Aar, de har
tilbragt paa denne Skole.

Det er dejligt at have en lys Barndom og Skoletid at se
tilbage paa; den kaster Skær over hele det øvrige Liv. Een.

En liden Vise afsunget ved Rektors Fødselsdag

den 5. Oktober 1916.

—o—

Mel.: Forgangen Nat.

Hvad er paa Færde i vor By?

Det mærkedes ved Morgengry,

i Skolegaarden hejstes Flag,

det tyder jo paa Fødselsdag.

Og Posten slæber sig ganske træt

paa Pakker en Masse til Gymnasiet.

Og tem'lig sikkert jeg nu tro'r,

at Fødselsdagsbarnet er vor Rektor.

Paa Grund af denne Fødselsdag

saa vild en Jagt i vort Nabolag

blev gjort paa alle Harer smaa,

de turde til sidst knap staa eller gaa,

thi alle Steder, hvor de saa kom,

de traf en Mand med en Bøsse, som

gav Ild og ramte store og smaa,

for Rektor maatte de la' sig flaa.

Den Rektor kom fra Hellerup

og bygged' her en Skole op

til Ly for Haslevitter smaa,

som nu saa pænt i Skole gaa,

der lærer de saa mange Ting,

Fysik, Kemi og Agtersting,

ja, Ordensbøger faas en gros

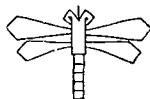
og undertegnede af C. A. O.

Og efter Skole Rektor er
i Spidsen for en mægtig Hær,
bevæbnet med en Trillebør
og Træsko og lidt godt Humør,
og Drengene de triller med —
de triller frem i langt Geled:
Nu, een, to, tre og højre Sving
og Jorden af som ingenting.

Men hver en Søndag dog især
er Rektor meget populær,
saa sidder han paa sit Kontor
med Fengekassen fed og stor,
mens Drengene i Stimer staar,
en Kø saa lang til Døren naar,
og Mønten klinger, og der gi's
lidt Ugeløn til hver en Pris.

Hver Søndag Morgen Kl. 9
er Inspektion i hver en Sti,
thi Rektor han har Stuegang,
saa Ordenen bli'r af første Rang,
og Skabene de maa jo efterses,
og Neglene renses, og Haaret re's,
og gamle Slips og en Lommeklud
maa kastes strax paa Gangen ud.

Ja, alle Steder Rektor er,
paa Gang, i Kælder, her og der,
og vil man tale Alvorsord,
vi kender Vejen til hans Kontor.
Ja, Tak til ham, for hvad han gør,
en Tak for Venlighed og Humør.
Ja, Rektor han skal i Aften ha'
et tredobbelt og et langt Hurra!

Bladet.

- o -

Jeg har hørt forskellige Klager over, at Skolebladet er kedeligt, og benægte det vil jeg absolut ikke, da Kendsgerninger jo engang ikke lader sig benægte; men jeg vil bare sige, at alle de, der ønsker det bedre, burde indsende Bidrag til det. Vore arme Redaktører farer fortvivlede rundt og river sig i Haaret og raaber paa noget at sætte i Bladet Kom dog med noget! Kritisere Bladet kan vi saamænd alle sammen, det behøves der ikke flere til, men send noget nyt Stof ind, saa Redaktionen ikke i sin Fortvivlelse maa sætte gamle Vittigheder og Ting, vi allesammen godt ved, i Bladet. Vil I have det interessantere, saa kom med, hvad I finder interessant Gener jer dog endelig ikke, det vilde være falsk Beskedenhed, og den klæder ikke. Husk, at Redaktionen mest er fra III. G., de Stakler, der skal slide saadan i det for at blive os en smuk Brudekrans, som Rektor saa smukt og poetisk udtrykte sig. De har ikke for megen Tid, ræk dem en hjælpende Haand og red vort ulykkelige Skoleblad fra fuldstændig Undergang.

En „Ikkeredaktør“ fra Mellemskolen.

Redaktionen giver ovenstaaende sin Tilslutning; men den har dog foresat sig at vise, at den ikke er saa „stakkels“, som Indsenderen vil give det Udseende af. Den haaber, det ses paa Bladet.

De gode gamle Dage.

- o -

Engang i længst forsvunden Tid,
da jeg endnu var meget lille,
da gjorde man sig megen Flid,
de Voksne man behage vilde.
Hver Dreng var altid pæn og stille,
det faldt ham aldrig ind at drille,
hver Dag han kunde sine Lex'er
og fik af den Grund lutter Sexer.
Der var i Skolen ingen Fuxer,
der reves ingen Hul paa Bukser,

til Fodbold kendte man slet ikke,
og ingen Doktor maatte flikke
paa Hoved, Skulder, Ben og Arme,
og ingen „Falk“ sig maa forbarme
og køre bort fra Stridens Hede
den, der blev ramt af Skæbnens Vrede!
Man ikke sprang af Vindu ud,
paa Taget om man vandred ikke,
man lystred pænt sin Rektors Bud,
man husked dem til Punkt og Prikke.
Ved Bordet smukt med Ryggen ret
man sad og brugte Kniv og Gaffel
med Armen ind til Kroppen tæt
og vidste, at man ej til Taffel
tør lægge Albuen paa Bord.
Man sagde ikke mange Ord, —
man røg ej, før man var Student,
man brugte ingen Lommepenge,
saa I forstaar, man var omtrent —
omtrent som: nu slet ingen Dreng.
Og Pigerne de læste ej,
men de hjalp Mor at sy og strikke;
det syntes dem den bedste Leg,
en bedre da de kendte ikke;
og aldrig, naar de havde fri,
de gik paa et Konditori;
nej, dengang var der Piger til,
og hvis i ikke straks vil tro det,
spørg Far og Mor, spørg hvem I vil
af dem, der ved Besked om det.
Nu har I faaet noget nær
at vide, hvordan disse vare;
saa sig mig, men oprigtig vær,
om I mon ligner denne Skare.

Flaget.

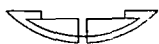
—o—

For nogen Tid siden gik en lille Flok af Skolens Elever gennem Jernbanegade ved 9-Tiden om Aftenen. De snakkede om Dit og Dat indtil pludselig een udbryder: „Det er dog skammeligt, at Dannebrog ikke er taget ned derovre, saadan noget o. s. v.“

Der gik en Uge eller saa, og ved 8-Tiden gik et Par Stykker af den samme Flok gennem Gaden, og tænk, over den Elevs Vindue, som for kort Tid siden havde taget saa stærkt paa Veje overfor Skødesløsheden daskede Dannebrog i Mørket udenfor de oplyste Vinduer, — der var vist Konfirmation.

Man kan komme i Harnisk over den Maade, vort kære Flag bliver behandlet paa. Husk paa, hvad det er! Dannebrog er ikke en Klud eller et Stykke Tøj, det er Danmarks dyreste Eje, vort Mærke, det Tegn, hvorom vi skal samles i Farens Stund. Behandl det med Respekt og glem ikke at stryge det ved Solnedgang.

H P.

Sport.

—o—

Det er maaske et forslidt Emne at begynde paa, men jeg kunde have Lyst at gøre en Bemærkning desangaaende. Hidtil har Artiklerne kun omhandlet Drengenes Sport. Naa, det er vi stakkels Piger jo vant til, Drengene skal jo altid foretrækkes, men jeg synes, det maa kunne forandres. Vi behøver ikke at lade os sætte i Baggrunden. Vi kan bare tage os sammen. Hvem ved! Maaske kunde vi hævne Drengenes Nederlag, hvis vi fik nogle Langbold- og Kurvboldkampe med andre Skoler. Hvorfor skal Pigerne ikke kæmpe paa deres Vis for Skolens Ry? Det er dog kendt, at Pigerne i Skolefag ikke er ringere end Drengene, hvorfor skulde de da være det til Gymnastik? — Ja, det er jo kun en Idè.

z

Fodboldklub.

— 0 —

Det var da godt, vi fik en Klub, det hjalp. Det var godt, vi fik en virksom Bestyrelse, saa der kom Gang i Træning, og saa der blev ordnet Kampe. — Ja, saadan tænkte vi de første Dage efter Starten, men Tankerne er ikke saadan at holde Styr paa, de kan ikke altid se det gode ved en Sag.

Selv om man anstrænger sig meget for at finde det gode, Klubben har gjort for Sporten ved Haslev Gymnasium, kan man ikke opdage det; tværtimod, al Træning er ophørt, Kampene er aflyst o. s. v. Der har en Gang været en Protestnote underskrevet af de samlede Kostelever, paa enkelte Undtagelser nær. Skal den anden Note sendes rundt, da bliver det ikke en Protestnote, men da bliver det en Skrivelse, hvori alle utilfredse Medlemmer melder sig ud. Det bliver jo ikke alle, Bestyrelsen bliver jo tilbage og enkelte af demindre, saa faar vi nok Fornøjelse af at se deres Kampe. Under-tegnede melder sig som Linevogter og Tilskuere.

H. P. Nyborg.

Ordensreglerne.

— 0 —

Efter min Mening hersker der her ved Skolen altfor strenge Ordensregler. Jeg kan ikke forstaa, hvor tit end nogle har søgt at forklare mig (in parantesi, det er altid mig, der gaar af med Sejren i en saadan Diskussion), hvad Gavn Ordensbøgerne gør; hæmmer de talrige Anmærkninger gør det ikke, og den sidste Forholdsregel, som er kommet fra Regeringen, tror jeg heller ikke vil faa nogen Indflydelse paa Ordensreglernes Antal. At faa Anmærkning for „glemt Bog“ og lignende er lige haardt nok, for det kommer da til at gaa ud over den, som har glemt den, da han ikke kan følge med, det er Straf nok. Jeg har ogsaa tillige gjort en Opdagelse, og det er, at der hersker en Ligeegyldighed med Hensyn til Anmærkninger, og hvorfor? Fordi der gives Anmærkninger for den mindste Ting, f. Eks. „glemt at hente Tavleklud“, „sviner med Kridt“, „rasler med Blyant“ o. s. v., ganske

Tilfældigheder. Dog undertiden kan Ordensreglerne ogsaa blive for tvungne for Lærerne; f. Eks. under følgende Scene:

Hans Peter: Hr. Lærer, Blækhuse er forstoppede!

Læreren: Hvad er de?

H. P.: Der er saa meget Snavs i dem, at vi ikke kan faa dypet Pennen.

Læreren: Hvorfor har I ikke rensed dem?

H. P.: Undskyld, men hvornaar skulde det være?

Læreren: I Frikvarteret.

H. P.: Jamen. i Frikvarteret maa vi jo hverken være paa Klasserne eller paa Gangene.

Læreren: Saa efter Skoletid.

H. P.: Det er jo umuligt, for vi maa ikke blive paa Skolen, efter at vi er blevet demitteret.

Læreren (utaalmodigt): Hør, det er egentlig Ordensduksens Pligt at rense Blækhuse.

Ordensduksen: Unskyld, Hr. Lærer, det kan jeg lige saa lidt, som de andre, for i Timerne maa det ikke være, saa faar jeg Anmærkning, og i Frikvarteret maa Hjælperne ikke forlade Klassen; saa De indser nok, at. . .

Læreren (med tordnende Røst): Saa rens da Blækhuse nu i en Fart, og lad mig blive fri for mere Vrøvl!

Læreren sætter sig ned ved Katedret yderst tilfreds over den meget retfærdige Maade, som han er sluppet ud af Vanskeligheden paa, medens Eleverne grinende og fnisende gør Blækhuse i Stand.

P. S. Dog vil jeg ikke dømme.

— h.

Glem ikke at skaffe Annoncer til
Festskriftet. Der kan endnu optages
enkelte deri.

Har De hørt —

- at der er dannet en Forening, som har til Formaal at indsamle Penge til Køb af Petroleumsovne og Pelskapper, samt
— — —
- at samme Forening agter at sende en Deputation til Rektor for at bede ham skænke Halvdelen af dette Kvartals Brændselspenge til Basaren,
— — —
- at Rektors Kontor er saa stilfuldt i denne Tid. Kan De gætte hvorfor? Selvfølgelig fordi det er saa fuldt af Stile. (Vittigheden har Hr. S c h e e l fabrikeret),
— — —
- at Hr. H. A. i III G. ikke maa blive hørt i Timerne, da Rektor har forbudt Skolekomedie,
— — —
- at Brudekransen er ved at visne af Mangel paa Fugtighed, men at vi haaber, at disse „Har De hørt —“ maa hjælpe paa det.

Fra Skolen.

— 0 —

Der blev forrige Søndag konfirmeret 21 af Skolens Elever. Red. vil gerne ønske dem alle rigtig hjertelig til Lykke, ihukommende det gamle Ord „Bedre sent end aldrig“.

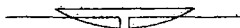
*. * *

Læreren til en Gymnasiast: Hvad er Bedrageri?

Gymnasiasten: „Det er Bedrageri, naar De lader mig dumpe til Examen“.

Læreren: „Hvorledes det?“

Gymnasiasten: „Jo, i Følge Straffeloven gør den sig skyldig i Bedrageri, der benytter et Medmenneskes Uvidenhed til at skade ham“.

Alfred Jensens Boghandel.

Største Lager
af
Skolebøger og
Skolemateriel.

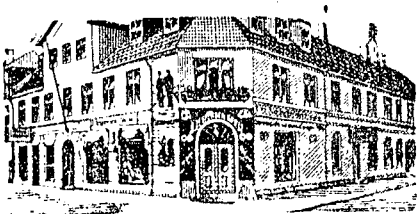
Fyldepenne. — Fotografiske Artikler.

Haslev Kiosk

ved Alfred Møller.

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation.)

Lingeri.

Sports-Fodtøj.

Skræderforretningen
anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement.

Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

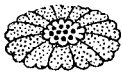
Hertz. Haslev.
Tel. 250.

Undervisning i Tegning samt Maling med Akvarel og Oliefarver

gives hos

Kunstmaler **M. Skov.**

Torsdag for Voksne Kl. 3 til 5. Onsdag og Fredag for Bøn og Voksne Kl. 3 til 5. For Voksne 40 Øre og Børn 25 Øre i Timen.

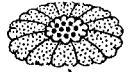
Dürkopp og Sleipner Cykler

er de bedste

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst.

Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen. Haslev.

Støt de Averterende!

Hjemmelavet Konfekt

anbefales, samt de fineste **Chokolade**, Grison, Haukeli, Lindt og Cloetta. The, Kiks og hjemmelavede Smaakager fra Karen Wulff.

E. Munch,

Tlf. 288.

Haslev.

Tlf. 288.

Den bedste Skolecykle er

Hamlet eller Kuréer,

da de forener Lethed og Styrke.

Alle Reparationer udføres bedst og billigst hos

A. P. Egerrup.

Husk

Lauritz Smiths Boghandel,

Haslev. Telefon 8.

KONDITOR BLOCK.

*Daglig frisklavet
Konfekt, Chokolade,
etc.*

*Vestergade,
Haslev.
Telefon 132.*

Trykt i
Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.